

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 36 lei ; 6 luni 18 lei ; 3 luni 10 lei.
In Străinatate : „ 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Passajul Român, No 3, București ; și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La Société Havas, place du Bourse, 8.
In Viena : La Heinrich Schalek, I. Wallzeile, 14. Birou central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58, Birou central de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV. 80 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile neafanate se refuză. — Articollii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine

Stetin, 10 Mai.

Cele cinci torpiliere cumpărate pentru guvernul turcesc sunt reținute de 30 zile în Elbing, pentru că la comandarea lor s'a numărat numai jumătate din prețul cumpărat, iar restul de 50.000 lire nu s'a achitat de guvernul otoman. Aceste vapoare fiind cu totul echipate, Turcia suferă pe fle-ce zi o pagubă de 2000 mărci.

Triest, 10 Mai.

Vaporul Juno a plecat astăzi cu un transport de cai spre Pireu. În urma unui ordin al guvernului grec s'a oprit expedierea unui transport mai mare de arme și muniții.

Berlin, 10 Mai.

Neîncrederea față cu Franța și cu Rusia este încă mare. Vossische Zeitung anunță din Paris, că acolo nu sunt îndoeli că Rusia umblă pe căi piezișe, de și a participat la măsurile coercitive contra Grecii.

Viena, 10 Mai.

În urma propunerii ministrului comun de război, Maj. Sa a dispus ca pe viitor colonelii, care în timp de patru ani au servit eseeent ca comandanți de regiment, să fie propuși pentru a fi decorați. Până acum au putut obține decorațiuni numai căpitani, care în timp de zece ani au adus servicii exemplare ca ofițeri de trupă.

Londra, 10 Mai.

Gladstone arată în Camera Comunelor, că bilul Home-Rule e compatibil cu urita-tea imperiului. Drept dovadă el a citat asigurarea lui Parnell, că acesta înțelege sub Home-Rule numai autonomia pentru Irlanda, apoi bunele rezultate ce s'au obținut în Canada. Canadianii, a zis promisiunii, erau tot-d'a-una numiți aici rebeli, până ce au primit și mai mult de la Gladstone des-voluntate pe larg scrupulele sale contra înăntinerii deputaților irlandezi în Camera Comunelor. Apoi declară că guvernul are de gând pentru oare-cari cestiuni să recheme pe membrii irlandezi în Camera comunelor.

Paris, 11 Mai.

Asupra raporturilor dintre Germania și Franța Journal des Débats publică un articol, din care merită luare în seamă următoarele pasaje : «Cu cât reflectăm mai mult asupra evenimentelor din Orient, ce s'au petrecut de 14 zile, cu atât ne convingem mai mult, că atitudinea Puterilor, mai ales a Germaniei, care deține egemonia, a fost determinată de motive, cu cari cestiunea greacă n'a avut a face mult. Dacă ar fi fost vorba numai de mănținerea păcii, atunci ar fi fost de prisos Ultimatul și blocada. Istoria va întreba odată, de ce Europa a împins la extrem o situație, ce se putea rezolva în mod pacific? ea va găsi explicarea aiurea și nu în cestiunea greacă. Șapoi fol oficioase germane și engleze spun că nu e vorba atât de o forțare a Greciei, ci numai să se dea o lecție Franței. Diplomația europeană n'a voit să lase Franței onoarea inițiativei. Însă aceasta e o explicație ce are trebuință de o altă explicație. De un an s'a operat o mare evoluție în raporturile dintre Puteri. În anii 1884 și 1885 Anglia era izolată : Franța și Germania mergeau împreună. Bismarck a căutat ceartă cu Anglia, ba n'a cruțat-o nici de ofensă publică ; în Egipt, în Asia, pretutindeni Anglia de-dea peste reaua voință a Germaniei. Astăzi totul s'a schimbat. Acordul dintre Anglia și Germania e perfect. Astăzi Franța este izolată.

Dacă cestiunea greacă a ajuns așa cum este, vina nu e a lui Delyanis, ci a Germaniei care a voit să arate diplomației franceze, că ea singură e neputincioasă. De un an Germania a început o campanie contra Franței. De aci rezultă o situație delicată. Dar cu cât se pronunță mai lămurit, cu atât e mai puțin periculoasă.

Apoi Journal des Débats amintește că nu de mult prințul Bismarck a citat în Reichstag german discursul ministrului de război Boulanger pe când în trecut se făcea așa ceva cu Granville ; că articoli și cărți, la cari aici nimeni nu se gândeste, în Germania se ia drept pretext de a expune pe Franța ca pe o țară care e gata de război și insuflată de patima războiului. Acest zgomot al foilor oficioase n'ar înseamna

mult de n'ar coincide cu războiul vădit a relațiilor diplomatice dintre Paris și Berlin, cu acordul dintre Anglia și Germania și cu izolarea diplomației franceze în cestiunea greacă. Ce o determină pe Germania la o asemenea politică e greu de știut. Sigur este că asigurarea foilor oficioase că Franța prepară războiul de revanșă, nu se crede și nu se poate crede în Germania, care e bine informată asupra celor ce se petrec aici și știe că Franța are alte griji. Franța nici n'ar alege de asemenea moment spre a provoca o neînțelegere în cestiunea ambasadorilor. Se poate, că de când Ferry s'a depărtat din minister, diplomația franceză e mai puțin accesibilă sfaturilor germane și că în genere în politică și anume în raporturile cu Anglia nu vrea să adopte acea atitudine, ce i-ar plăcea mai mult prințului Bismarck. Însă de aci până la gânduri ascunse ostile este departe. Când Germania va avea trebuință de ceartă cu Franța, ea va găsi un pretext ; dar tot-d'a-una va fi numai un pretext. În tot cazul Franța trebuie să vegheze. Nu e vorba de a da alarma, dar e bine să se desvelească situația, căci opinia publică are dreptul să o cunoască și presa are datoria să o lumineze.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

Atena, 12 Mai.

D. Papamikalopoulos a primit, o dată cu misiunea formării Cabinetului și pe aceea de a procedea la demobilizare.

Este probabil, afară de incidente neprevăzute, că noul Cabinet se va constitui de dimineață.

Ministrii vor presta îndată jurământul în mâinile regelui, și apoi vor lua măsurile necesare pentru a desarma.

(Havas).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

BUCUREȘTI, 1 MAI

Legea comunală este la ordinea zilei în Cameră.

Sunt curioase fazele prin cari a trecut proiectul înfățișat deputaților.

Necesitatea reformării legii comunale s'a simțit, îndată ce s'a strins, la 1884, actualul Parlament. Camera a delegat o comisiune care să se ocupe cu această reformă. Comisiunea însă n'a isbutit, din cauza diversității părerilor și mai cu seamă din nedepinderea de a lucra, să prezinte un proiect întreg. Atunci guvernul, cu ajutorul biurourilor ministerului de interne, a alcătuit un proiect pe care l'a supus Camerii. Deputații, mulțumindu-se cu un schimb de idei generale, și-au ales delegații ; iar aceștia, luând de bază proiectul guvernului, au venit cu o lucrare de cârpeală, care nu corespunde unei serioase preocupări de organizare comunală. Și cu toate acestea, raportorul declară că «regimul comunal în ființă nu mai corespunde nici cu actuala stare a organismului nostru politic, nici cu dezvoltarea crescândă a intereselor și trebuințelor administrațiunii noastre comunale».

Acest proiect din nenorocire nu corespunde de loc cu dezvoltarea crescândă a intereselor și trebuințelor administrațiunii comunale, ci se mărginește mai mult la partea politică a organismului comunal.

Cestiunea fundamentală, după părerea noastră, ar fi fost : — Bine merge comuna românească ?

Dacă răspunsul la această întrebare este afirmativ, atunci trebuie să mănținem actuala organizare, mulțumindu-ne a pune în acord

regimul comunal electoral cu cerințele Constituțiunii.

Dacă însă răspunsul este negativ, atunci se cădea a căuta cu seriozitate unde este cauza răului și a încerca cu curaj să aplicăm acolo leacul.

Legiuitorii noștri însă, cu toată afirmarea de mai sus a raportorului, parcă n'au vrut să pună această întrebare sași, dacă și-au pus-o, par a fi răspuns afirmativ, adică că comuna noastră merge destul de bine. Altmintea nu ne putem explica stăruința în organizarea de la 1864.

După noi însă, comuna românească e bolnavă, și boala ei face să trăiască în lăngăzeală întreg organismul Statului.

Cine vrea să se asigure de acest adevăr, n'are de cât să facă o excursiune prin comunele noastre rurale. Starea de înapoiere din toate punctele de privire are să i isbească așa, în cât să se întoarcă indignați la centru și să reclame c'o oră mai curând măsurile de însănătoșire și de propășire a culei Statului.

Oamenilor noștri politici însă le place a legifera din cabinet, fără să observe starea reală a lucrării, și aci se ceartă pe abstracțiuni electorale cu totul streine de condițiunile vieții reale ale poporului român. Din cauza aceasta ne întâlnim cu construcțiuni fantastice, care protej mizeria și slăbesc chiar Statul.

Comuna noastră rurală (lăsăm teoriștina sa fantazeze cu cea urbană) stă foarte înapoi. Viața materială ca și viața morală a săteanului, este lăsată aproape în voia întâmplării. Nimeni nu se interesează serios, nici de îmbunătățirea traiului lui, nici de dezvoltarea lui intelectuală. Locuința și hrana săteanului sunt aproape primitive. Drumurile starea sanitară și siguranța comunei sunt foarte înapoiate. Școala și biserica săteanului a ajuns niște belele. Viața și munca lui nu întâlnesc nici destulă protecțiune nici sfaturi de îmbunătățire. Icoana vieții populațiunii rurale este foarte întristătoare.

Din ce cauze ?

Una din cauze, fără îndoială, este starea lui de cultură ; dar mai este o cauză tot așa de hotărâtoare : lipsa de o administrațiune a intereselor pur comunale.

Să ne explicăm.

Primărie comunală, în adevărul înțeles al cuvântului, nu există în țara românească. Primarul nu este un magistrat care să aibă însărcinarea de a se ocupa numai și numai de interesele comunale. El este un slujbaş al puterii centrale, pus acolo, pentru ca să îndeplinească poruncile acestei puteri. Și așa de multe sunt aceste porunci, venite ori de la ministrul de justiție, ori de la cel de război, ori de la cel de finanțe, ori de la cel de agricultură și așa mai departe, în cât bietul primar rural nu mai știe ce să și facă capului, pentru ca să îndeplinească aceste porunci. Toată activitatea sa, presupunând o activitate reală, este absorbită de aceste sarcini, încât îi este cu neputință de a se mai ocupa și de interesele pur comunale.

Pe această bază este așezat sistemul actual, și în această bază

rezidă cauza întregii mizerii rurale.

Proiectul de acum n'a îndrăsnit să schimbe această bază.

La ce bun ne putem dară aștepta? Noi, cari în atâtea rânduri am combătut organizarea actuală, nu putem să primim un proiect ce nu aduce nici o îmbunătățire esențială ; și deci privim cu milă pe cei ce se svircolesc în nimicuri și nu sunt în stare să aducă îndreptare subredieniei de la temelia Statului.

Partidul de la putere își face iluziunea că, cu o modificare în regimul electoral, or dând comitetelor permanente (altă plagă a organismului nostru) sarcina de a numi pe primarii rurali și de a controla administrațiunea lor, au făcut o reformă însemnată prin roadele sale cele bune. Puerilă iluziune, care denotă superficialitate în cestiuni așa de serioase.

Celor ce vor vota acest proiect, noi le zicem : — Până nu veți descărca comuna rurală de obligațiile venite de la centru și nu veți limita activitatea sa la interesele locale, nu veți ajunge să aveți comuna rurală așa cum o reclamăm interesele vitale ale statului, nu veți ajunge să înlăturați mizeria ce apasă așa de greu pe sătean și l'împedică de a și da seama de bunul trai și de condițiunile unei sănătoase propășiri.

CRONICA ZILEI

Măine, 2 Mai, ora 1 d. am. Academia va ținea ședință publică.

D.V.A.Urechii va face o comunicare de documente relative la finea secolului XVIII și începutul secolului XIX.

D. George Ghica, noul nostru ministru plenipotențiar pe lângă Curtea din St. Petersburg, a plecat ieri la Constantinopol ca să presinte Sultanului scrisorile de rechemare.

Săptămâna trecută a plecat din Galați spre Italia un vapor încărcat cu cereale, cu 1000 saci făină de grâu, cu 91 de boi, și cu lemne.

În săptămâna 20 — 26 Aprilie, populația Galaților a scăzut cu 4 indivizi : S'au născut 27 și au murit 31. — Evreii însă s'au înmulțit cu 4.

D. baron de Mayr, ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei, a ținut ieri, la ministerul de interne, o lungă conversație cu d-nii Ion Brătianu și Ferechide.

Se zice că consiliul comunal din T-Severin a dat de două ori vot de blam primarului, și primarul încă n'a demisionat.

În Vaslui, un câine turbat a mușcat unsprezece oameni.

Biuroul Ateneului presintând situațiunea loteriei ce a organizat comisiunii prevăzută de regulamentul de aplicațiune a legii asupra loteriilor, această comisiune a încheiat următorul proces-verbal care a fost înaintat ministerului de interne și aprobat :

Sub-semnații membri cari compun comisiunea prevăzută de art. 4 din regulamentul de aplicațiunea legii asupra loteriilor ;

Având în vedere că termenul acordat (1 Mai) pentru tragerea loteriei Ateneului este sosit ;

Având în vedere că din situațiunea acestei loterii rezultă că un număr de 91,946 bilete se află răspândite prin țară fără a se cunoaște dacă aceste bilete s'au vândut sau

nu, de oare-ce persoanele însărcinate cu desfacerea acestor bilete n'au răspuns la circulara Biuroului Ateneului din 7 Aprilie, circulară adresată atât prin publicitate cât și la fie-care în parte ;

Având în vedere că Biuroul Ateneului este pus în imposibilitate de a depune măcile biletelor conform Art. 8 din regulamentul fără care sub-semnații nu putem autoriza tragerea ;

Pe considerantele de mai sus am decis :
1. A se prelungi termenul tragerei până la 22 Mai a. c. Tragerea se va efectua conform dispozițiunilor procesului-verbal, din 20 Aprilie 1886.

2. Din ziua publicării prezentului proces-verbal, toate persoanele cari au primit bilete spre desfacere se vor considera ca somate a restitui, până la 15 Mai corent, sași costul biletelor sași biletele nevândute ; în caz contrariu fie-care este răspunzător de biletele ce a primit urmând a fi urmărite pentru achitarea valorii lor împreună cu daune și interese.

Președintele poliției, (semnat) D. Moruzi, Prim-procuror, (semnat) Manolescu, p. Primar, (semnat) S. Petrescu.
București, 26 Aprilie 1886.

Congresul Bisericii Gr. Or. Române din Ungaria și Transilvania va fi convocat în prima jumătate a lunii viitoare.

Un industriaș român, care a murit săptămâna trecută în Pesta, și care se numea Alexandru Nedelcu, a lăsat un fond de binefacere de 75,000 florini pentru promovarea intereselor industriei românești. — Fondul va fi administrat în Lugos.

Se zice că negocierile pentru convenția comercială cu Austro-Ungaria sunt rupte definitiv, și că delegații austro-ungari se gâtesc de plecare.

Azi intră în vigoare legea de percepere în aur a taxelor telegrafice pentru streinătate.

Poliția Capitalei a pus ieri la arest trei evreice care locuiau în strada Griviței, Nr. 105. — Aceste femei evadaseră din închisoarea centrală a orașului Pesta și se stabiliseră de câte-va zile aci. Ele sunt urmărite pentru hoții și pentru un omor.

Ieri s'a găsit spânzurat de un arbore, pe șoseaua Jianu, un cetățean numit Andrei Vintu. Cadavrul fu transportat la spitalul Brâncovenesc.

Până acum nu se știe nimic asupra cauzelor acestei sinucideri.

D. I. Brociner, comerciant din Galați, a dăruit școalei comerciale din acel oraș o lampă electrică cu trei elemente Bunsen.

Dintr'un buletin publicat în Monitorul Oficial de direcția generală a serviciului sanitar se vede că pesta bovină nu a existat nici într-o parte a țării de la finele anului 1884. Febra aftoasă nu a existat de la finele lunii August 1885.

În noaptea de 21 spre 22 Aprilie curent, s'a înecat în Dunăre, în dreptul localității Calea-Mică, de lângă urbea Hârșova, un caic sub pavilionul elin, comandat de proprietarul său Necola Țimaris. Pe vas se aflau și doi marinari.

Acest vas venea de la Galați, cu destinațiune pentru Cernavodă încărcat cu 800 saci făină și 200 saci irmic.

Afară de echipagiū nu s'a putut salva nimic.

DECRETE

Noul cetățen român :
D-nii Nanu Gherman, din Ialomia ; Ion Popasu, inginer în serviciul Direcțiunei generale a căilor ferate române ; Alfred Dausch, din Botoșani.

10 MAI

A cincea aniversară a Incoronării va fi astfel sărbătorită :

In revărsatul zorilor, 21 tunuri vor anunța Capitala solemnitatea zilei.

La 10 și jum. ore dimineața, se va celebra la Mitropolie un Te Deum de către I. P. S. S. Mitropolitul Primat, înconjurat de înaltul cler, în preșința d-lor miniștri, d-lor senatori și deputați, înalțelor curți de casașiune și de compturi, corpului profesoral, curților și tribunalelor, d-lui primar de consiliu comunal al Capitalei, camerei de comerț, înalților funcționari ai Statului și d-lor ofițeri din armata permanentă, teritorială și din rezervă, cari nu vor fi sub arme.

Armata va fi așezată pe strade și piețe între Palat și Mitropolie.

Elevi școlilor superioare, secundare și primare din Capitală vor fi înșiruiți pe ambele părți ale Bulevardului Elisaveta.

Pornirea de la Palatul din București a M. M. L. L. Regelui și Reginei, spre a asista la Te Deum, se va anunța prin 101 tunuri.

La 12 ore, Majestatea Lor vor primi defilarea pe Bulevardul Universității, înaintea statuei lui Mihail-Viteazul, în ordinea următoare : 1. Elevi școlilor superioare, secundare și primare cu drapelul lor ; 2. Armata.

M. M. L. L. Regele și Regina vor primi în sala Tronului, la Palat, în prezența d-lor miniștri, la orele 2 și jum., felicitările Corpurilor legiuitoare.

La orele 8 seara, va fi serbare publică cu iluminări și focuri de artificii la șosea. Grădinele St. Gheorghe și Episcopia, piața Teatrului, piața Universității și toate edificiile publice vor fi asemenea iluminate. Muzicele militare vor fi împărțite în grădine și piețele publice.

Registrele de înscriere la Majestatea Lor vor fi deschise la Palatul din Capitală.

In acea zi, la orele 10 și jum. dimineața, se va celebra un Te Deum în toate comunele urbane și rurale din țară, la care vor asista localitățile locale. D-nii prefeți vor primi, în reședințele districtelor, felicitările autorităților civile și militare și ale orașenilor. In acele reședințe, d-nii prefeți, în înțelegere cu primarii și șefii garnizoanelor respective, vor regula modul serbării acestei zile.

DIN AFARA

Lucrătorii din America.

Uniunea Americii de Nord face acum o îndoită experiență—zice o foaie din Berlin—și anume : că libertatea politică ca atare nu cuprinde în sine mijlocul suficient pentru soluționea problemei sociale, și al doilea, că *bellum omnium contra omnes*, predicat de anarhism, nu se oprește nici la pragul Republicii democratice. S'a văzut în Chicago, ce însemnează dinamita în mâinile criminalilor anarhiști și câtă pagubă morală și materială aduce Republicii toleranța de ani de zile cu privire la întărirea presei anarhiste. Situația e critică și la New-York, Sant-Louis, Milwaukee, Detroit și în multe alte orașe industriale. Retutidenii lucrătorii s'au declarat în grevă. Numărul acestora e colosal și se semnalează încă o armată de 80,000 lucrători, cari vor intra în lupta economică. Până acum numărul lucrătorilor fără pâine a trecut de un milion. De aci se poate vedea, cât de mare este criza ce domnește dincolo de Ocean.

Asupra cauzelor, ce au provocat turburările de la Chicago se scrie din New-York următoarele :

Corupția funcționarilor este prima cauză și vină a izbucnirii turburărilor din America. Puterea polițienească supremă din Chicago este în mâinile primarului, care astăzi este un democrat, Carter H. Harrison. Acum un an d. Harrison a fost reales primar pentru a treia oară. La alegeri dînsul s'a rezemat tot-d'a-una pe elementele cele mai stricate din oraș : pe cartofii, Rowies, pe vagabonzi și criminalii de tot soiul. Recunoștința pentru sprijinul ce i s'a dat a fost că nu s'au aplicat legile ori au fost rău aplicate. Starea morală a orașului Chicago a fost prea miserabilă în anii din urmă. În câte-va din stradele principale ale orașului, cum este South State-Street erau una lângă alta înșirate speluncile și tavernele cele mai infecte. Aceste peșteri funcționa zioa și noaptea și toți vagabonzi, cari fug de lumină, se simțeau bine întru'însele. O ceată de anarhiști îndrăzneți, avînd aceste elemente la spate, a putut să provoace și să atace o autoritate fără nici o autoritate și care n'avea tăria morală spre a interveni la timp. Dacă maiorul Harrison ar fi intervenit la timp, mișcarea anarhistă nu s'ar fi putut întinde așa tare. El știa că anarhiștii din Chicago aveau o organizare solidă, că erau oarecum disciplinați militărește. Nu era un se-

cret, că aveau materii explosive și urnările triste au arătat, cum s'au servit anarhiștii de armele lor.

CORPURILE LEGIUITOARE

(Sesiune ordinară prelungită)

Sedința din 30 Aprilie

Senatul. — D. Varlam relatează că în Vaslui un câine turbat a mușcat 11 oameni și cere ca acești oameni să fie trimiși în cura doctorului Pasteur. — D. ministru de justiție zice că guvernul va da și el ajutor. Se continuă discuția asupra proiectului care modifică codul comercial. — Amendamentul propus de d. Mărzescu ca art. final, după ce e respins de comisiune și combătut de d-nii Polizu-Micșuneștii, d. Gr. Ghica și ministru Stătescu, îl respinge și Senatul. Legea se votează apoi în total cu 80 voturi contra 2.

Sedința se ridică la 4 și jumătate.

Camera. — Se ia în considerație cu 60 bile contra 20 proiectul guvernului pentru organizarea flotei. — În discuția pe articole vorbesc d-nii G. Mihăilescu, N. Ionescu, Al. Djuvara, ministru de resboi, ministru de externe, Voinov, Poenaru-Boardea, și primul-ministru. Toate articolele până la 30 se primesc nemodificate, de și unii din vorbitori propuseseră amendamente. La 5 și 3 sferturi ședința se ridică.

LUCRUL MANUAL ÎN ȘCOALA

Rădăceni, 28 Aprilie 1886.

Lucrul manual în școală e o necesitate a timpului, atât din punctul de vedere pedagogic cât și social, și prin urmare fără întârziere trebuie introdus în școlile alătura cu învățământul de carte, aceasta ca o recreație a spiritului și ca o trebuință a trupului. Se nu credem că greutățile introducerii lucrului manual în școală sunt neînvinșabile pentru cuvântul că corpul învătărească nu e pregătit pentru acest scop cere cunoștințe speciale. Un maestru special trimis cu săptămâna sau cu luna pe la fie-care școală ar fi de ajuns, ca să formeze pe învățator și pe căți-va din școlarii cei mai de frunte, cari în urmă singuri cu plăcere vor primi să fie dascălii școlărilor lor sub direcțiunea înțeleaptă a învățătorului.

Sunt atâtea lucruri mici, cari ar folosi școlărilor și pe care le ar putea pricepe și introduce chiar și singuri învățătorii (se înțelege cu oare-și care răbdare) precum e : legatul cărților, facerea gîntelor sau a ghidanelor, a pălărilor de pae, a panerelor de pae, a cămășilor de pae, a cămășilor de pae pentru garafă (care încă vin din streină-tate) etc.

Încercă a stabili câte-va reguli (culese din experiență) pentru facerea pălărilor de pae.

Pregătirea pailor

Când se seceră ovăsul, seara, orzul, grăul etc., care se seamănă mai pretutindeni, luăm pailile cele mai curate, le tăem spicile, după aceea le curățim de pelița sau cămașa ce le îmbracă, le tăem nodurile și punem partea subțire a pailii în o ladă și partea cea mai groasă în altă ladă, ast-fel vom avea pae mai subțiri și mai groase.

După ce tăem spicile pailor dacă le curățim de pelița și le tăem nodurile le așezăm în lăzi după neam și calitate; când vom să împletim scoatem și așezăm după trebuință pae în o covățea (sau ori-ce vas) punem o greutate peste dănele și apoi turnăm apă caldă și după 10—15 minute pailile se moaie și putem începe lucrul cu înlesnire. Pailile se pot muia și cu apă rece, însă trebuie să stea cel puțin 20—30 minute și șederea multă în apă le schimbă fața. Pailile nemuiete bine plesnesc și se rup la împletit.

Împletirea cordelei de pae din care apoi se fac pălăriile

Împletirea cordelei din care se fac pălăriile se poate face din trei, patru, cinci, șapte, nouă și cincisprezece fire de pae. Voi încerca a stabili oare-care reguli în privința împletitului în 7 fire, crezînd că aceasta e cea mai potrivită împletitură mai cu seamă la început : Luăm 7 pae, le legăm la unul din cele două capete cu o ată că se poate de strâns, așezînd mai întîi ce paili să fie unul lângă altul, iar nu unul peste altul, pe urmă le desfacem în două, luînd în mîna dreaptă 4 pae și lăsînd în mîna stîngă restul de trei, după aceasta începem lucrarea ast-fel : luăm pailul cel 1-ii din marginea din afară din cele patru din mîna dreaptă și îl punem deasupra pailului al II-lea și pe dedesubtul celui al III-lea și al IV-lea, îl trecem la mijloc lângă cel al III-lea din mîna stîngă lăsînd a fi în mîna stîngă patru și în dreapta trei. După această paștrăm regula de la început, luăm iarăși pailul întîi din marginea din afară din cele patru mîna stîngă și îl dăm tot așa pe deasupra celui al doilea și pe dedesubtul celui al treilea și al patrulea. Îl trecem la mijloc lângă cel al treilea (marginea din năuntru) din mîna dreaptă și astfel avem din nou în mîna dreaptă 4 pae și în cea stîngă 3; după aceasta iarăși luăm pailul 1-ii (din marginea din afară) din cele patru din mîna dreaptă și îl dăm pe deasupra celui al II-lea și pe dedesubtul celui al III-lea și al IV-lea. Avînd ast-fel din nou în mîna stîngă patru pae și în mîna dreaptă restul de trei; apoi iarăși luăm cel 1-ii pailul din mar-

ginea din afară din mîna stîngă și îl dăm tot așa pe deasupra celui al II-lea și pe dedesubtul celui al III-lea și al IV-lea. Îl trecem lângă cele trei (marginea din năuntru) din mîna dreaptă. După aceasta mergem cu împletitul pînă această regulă pînă se mîntue, sau se rupe un pail, în locul căruia trebuie să punem un altul după regula de mai jos. Pail împletite trebuie să fie bine strîns și așezate ca alt-fel împletitura se desface și ca să se poată bine strînge e de neapă să fie bine muete pailile. E de trebuință să se observe la împletit, că pailile să aibă cam aceeași grosime și nu toate la început aceiași lungime, ca să nu se sfărșească oltă toate.

Adăogirea sau înădăierea pailor

Când se rupe sau se sfărșește un pail de împletit, trebuie să adăogim sau să înădăim un altu. Dacă pail se rupe, desfacem împletitura de un centimetru sau două, apoi îndoinm vîrful pailului celui rupt dedesubtul împletiturii și punem un alt pail de aceeași grosime în acel loc, lăsîndu-l un capăt de un centimetru deasupra împletiturii și începem să împletim tot după regula împletitului, ajutînd cu degetul pailul adăogit pînă ce prin împletitură va căpăta putere de a sta singur.

Când împletim și unul din paili rămîne numai de un centimetru sau de două pînă la sfărșit, atunci ot ast-fel când e al II-lea sau al III-lea în partea stîngă îl îndoinm capătul dedesubtul împletiturii și în locu-l punem un altul de aceeași grosime, lăsîndu-l de un centimetru deasupra împletiturii și începem împletitul tot după regulă, sprijinînd pailul adăogit pînă ce prin împletitura capătă putere de a sta singur. Înădăitura se face tot-d-a-una în partea stîngă, pentru că la cusut vine spusă înăuntru și ast-fel adăogirile nu se observă și prin strîngere la cusut se întăresc. Capetele pailor rupte și acelor adăogite se tund, cu foarfecile înainte de a se începe cusutul.

Fundul pălăriilor.

După ce am împletit o cordea de pae de 10—15 metri lungime, după mărimea ce vom să aibă pălăria, mai întîi tundem capetele sau vîrfurile îndoite în timpul adăogirii sau a înădăirii și după ce cordica sau împletitura de pae a rămas curată, luăm un capăt a împletiturii și începem a coase fundul pălăriei, începînd din mijloc, ast-fel : Capătul împletiturii îl supunem înăuntru formînd o rotică care o prindem cu ată în colorul pailor, apoi acea rotică o creștem mereu prin adăogirea cordelei de pae, care se așază pe partea stîngă și se coase fie-care parte ce se sporțește (din șusenița de 10—15 metri) pînă ce am format o rotică egală cu mărimea fundului ce vom să aibă o pălărie.

Când facem fundul pălăriei împletitura trebuie să fie în voie, nu trebuie dată înăpozi, nici strînsă, căci dacă e prea slobodă împletitura se face pe loc pălărie (fes larg), dacă se strînge împletitura se formează păreții fără ca să vreți și fără ca să ai fundul făcut (fes strîm).

Păreții pălăriei.

Îndată ce fundul pălăriei e făcut și ochiul și cele-ľalte pălării ne spun că mărimea e de ajuns, atunci strîngem împletitura și coasem mai departe, așa că după cusutul (cu împletitura strînsă) unui rând sau doi păreții pălăriei se formează de sine. Dacă păreții s'au format fie după cusutul unui rând, două sau a trei etc., atunci coasem mai departe pînă ce înălțimea păreților o credem de ajuns fără însă a mai strînge sau a slăbi împletitura, căci în așa fel s'ar întîmpla să avem păreții în unele părți mai strîmși și în alte mai largi, în fine n'ar avea forma regulată.

Rondul sau marginea pălăriei.

După ce ochiul, gustul și forma celor-ľalte pălării ne asigură că păreții sunt destul de mari, începem rondul sau marginea pălăriei, care se formează ast-fel : slăbim împletitura apoi și după cusutul a două sau a trei rânduri în voie, vedem că rondul începe a se forma de la sine, după aceasta mergem cu cusutul mai departe (fără a mai strînge sau a mai slăbi împletitura) pînă ce vom gândi că mărimea rondurilor e destul de mare. Nu vom sfârși însă pînă nu vom observa, că și în o parte și în alta sunt tot atâtea părți cusute, privînd în același timp, ca capătul împletiturii să fie cusut în partea din apoi a pălării, și pentru a nu se băga de seamă, furîșem sau supunem pătura cea din urmă treptat încă din timp când vedem că mai avem de cusut 40—50 centimetri.

Aceste câte-va mici reguli nu sunt de cât un mijloc de a putea introduce pe cei doritori în lucru fără a avea pretențiune de special și de a comunica un ce complex. O încercare sau două vor fi de ajuns ori-căruia cu buna voință pentru a-și forma și perfecționa singur regulile necesare. Drumul deșteaptă pe călător.

M. P.

E LIBER OMUL ?

CAP. IV

§. 4.

Să fie bine înțeles înainte de toate că nu aducem cea mai mică atingere la acea totalitate de precepte care compun legea morală. Aplaudăm din toată inima pe cei

ce le esprimă și le pune în relief; credem că ei aduc un serviciu omenirii, că o duc pe calea cea bună, că sunt adevărații ei prieteni. Noi zicem tuturor oamenilor de bună-voință : lucrați ast-fel ca să scoateți la iveală frumusețea datorii și maestratea justiției; împodobiți acest ideal cu cele mai frumoase culori, așa ca omul să aspire cu căldură a ț urca creștele stîlcoase; întrebuințați cuvintele cele mai tari pentru a zdrobi toate piedecile care paralizază avîntul lui spre bine. Aceasta este chemarea nobilă a tutulor acelora care au văzut odată înscrise în noi aceste porunci. Nu e destul să văză cine-va binele; trebuie să facă și pe alții să-l văză. Le mai zicem încă : nu credeți că veți osteni zadarnic. Aceste idei, pe care le aruncați în spirite, produc sentimente, care la rîndul lor produc fapte. Nu poți vedea binele fără să 'i placă; nu poți să 'i placă, fără a încerca să 'i potrivești purtarea după dînsul. E tocmai ca lumina, care se transformă în căldură și în mișcare.

Onoare dar acelora care construiesc știința moralei! Onoare cărților care învăță pe om să 'și citească datoria în rațiunea lui și care devin pentru el ca o a doua conștiință. 'I pot spune fără temere de a fi contrazise de noi : *dă fie căruia ce 'i aparține*; ajută pe fratele tîu în pericol,— și noi le putem spune chiar să precizeze aceste învățăminte.

Dar oare trebuie să zicem, din cauza aceasta, că omul poate executa aceste ordine în fie-ce minut al vieții lui, numai pentru că le primește? Așa ar fi, dacă omul ar fi numai rațiune; atunci, ar face binele după cum un fluviu își urmează panta, fără efortare, fără a mai sta la îndoială, aproape fără să se gîndească. Nenorocirea e că omul nu este numai o ființă raționabilă, e și o ființă simțitoare, un animal, și de aci vin la el acele două tendințe, care une-ori pot fi în acord, alte ori în luptă. Ca ființă raționabilă omul tinde neapărat la bine; ca ființă sensibilă tinde la plăcere. In caz de conflict, care din aceste două tendințe va învinge? Când una, când alta; fie-care din ele crește și descrește, după vîrstă, educațiune, împrejurări, și viața omului e compusă adesea dintr-o lungă serie de oscilațiuni între acești doi poli. Voința seamănă cu o putere executivă, dar o putere tot-d'auna blîndă, așezată între două camere care și disputa preponderanța, și care nu sunt de acord necontenit, cum adesea se vede, — pe cât se pretinde.

In urma acestor considerațiuni, care este deosebirea între doctrinele noastre și ale voastre? Zicem ca și voi : în cutare caz, o ființă raționabilă trebuie să lucreze în cutare mod. Iată obligațiunea. Nici nu ne întrebăm cum vorbim, lui Petre, ori lui Ion, suntem în afară de ori-ce condițiune; este un principiu absolut, pentru că e abstract. Ar fi cam așa : toate razele unui cerc sunt egale. Puțin ne importă să știm dacă v' o dată un cerc tras de mîna omului a îndeplinit aceste condițiuni ideale. E o teoremă abstractă, care exprimă perfecțiunea de care realitatea trebuie să se apropie cât s'o putea mai mult.

Până aci, suntem de acord. Iată însă unde nu mai suntem. Voi ziceți : omul trebuie să facă binele, și chiar din această cauză poate să 'l facă în ori-ce moment. Ori-care i-ar fi ignoranța și injosirea, ori-care ar fi puterea pasiunilor ce 'l îmboldește, poate tot-d'auna, între două drumuri, s'aleagă pe cel mai bun. Adică rațională și cum rațiunea ar fi suverană necontenit la om, ca și cum n'ar suferi nici o eclipsă, ca și cum ar fi de o potrivă desvoltată la toți, ca și cum pasiunile, care se luptă cu ea, sunt egale tot-d'auna și la toți oamenii. Creați ast-fel o ființă de lanțozie; amestecați ceea-ce este cu ce e trebuie să fie; transpuneți abstracțiunea în sinul realității concrete.

Pe când noi zicem : omul trebuie să facă binele, și 'l poate face, dar cu unele condițiuni; trebuie, bunioară, ca inteligența să 'i fie destul de limpede, destul de ferită pe prejudiciu ca să înțeleagă datoria; trebuie ca pasiunile lui să fie destul de moderate ca să permită motivelor alese să invigă pe cele comune. Noi credem că rațiunea care ne face cunoscul binele moral, este o facultate plină de intermitențe, nu deopotrivă distribuită oamenilor, capabilă d'a se mări ori d'a scădea în cursul vieții; credem că energia pasiunilor variază după temperament, obiceiuri, vîrstă, climă; și prin urmare puterea de supunere la legea morală urmează aceeași variațiuni și atîrnă d'o mulțime de cauze externe și interne care formează o rățea foarte complicată.

Să nu 'mî spuneți că obligațiunea este un cuvînt zadarnic, dacă n'a putut fi urmată de efect! Să nu 'mî spuneți că morală și datoria cad, din acel moment, fără îndreptare. 'Mî închipuesc un datornic care a promis să plătească în cutare zi creditorului. Data fixată s'osește; n'are suma necesară, — nu 'și poate implini datoria. Veți conchide pentru acest motiv, că obligațiunea d'a se achita e nulă, ori că era derisorie? Veți conchide oare, mai cu seamă, că exemplul lui îndreptățește pe cei alți oameni să nu 'și plătească datoriile, că numai din această cauză s'a dus pe copcă buna credință în afaceri? Nu, de sigur; veți conchide, dacă veți fi înțeleși, că mai întîi obligațiunea d'a plăti creditorilor subsistă pentru ei ca pentru toată lumea; în urmă că bietul om împiedicat d'o forță majoră d'a 'și ține făgăduiala, nu poate fi condamnat; în fine că trebuie să muncească pentru a fi în stare să facă față legămîntului său.

Aceasta este, sub o altă formă, aceeași concluziune la care ne-a dus și *determinismul!*

EXPOZITIA UNIVERSALA DIN ANVERS

Pavilionul belgian

(Urmare)

Dintre instrumentele musicale, organele fabricate la Anvers, Bruxelles și Malines sunt bine plătite în Britania Mare, în Germania, Spania și țările transatlantice. Cele-ľalte se lucrează cu oare-care activitate peste tot, pentru că consumația internă are o deosebită însemnătate, gustul de muzică fiind răspîndit pînă în păturile cele mai de jos ale poporului. Sunt renumite instrumentele de lemn și de aramă, exportate în Olanda și Franța, după aceea pianele din Anvers și din Capitală, clavierele și bucițele necesare orchestrei. Nicăiri în lume nu sunt atâtea societăți musicale ca în Belgia în raport cu numărul locuitorilor și cu întinderea ținului. In orașele mari ași lesne cete 1000 de muzicanți, cari la sărbătorile naționale „Kermesse” ies în corporațiuni la petreceri pe la țarguri. La concursurile de concerte ce se țin cam pe timpul expoziției din Anvers domină în piețele publice și în parcuri, adeseori se adună de o dată câte 60—70 de ast-fel de societăți musicale, care de care mai distinsă. Conservatoarele și școlile de muzică numără cu puțin 7500 de studenți.

Taiatul diamantului este invenție belgiană. Se datorează lui Louis Berquem din Bruges. Azi Anversul îl lucrează pentru zeci de milioane și vine imediat după Amsterdam, care concurează de 15 ani cu succes. El dispune de lucrători chiar mai dibaci de cât metropola olandeză. Anul trecut se află în tot orașul 17 fabrici, fie care avînd de la 40—100 morișci puse în mișcare cu abur. Importațiile cele mai de preț sunt din capul sudic al Africei, din Kimberley și Iagersfontein; esportul se îndreptează spre America Anversul fabrică mai cu seamă rose; rosa ce poartă numele lui are 6 fețe, cea de Brabant 12.

Nici o secție nu era mai mult cercetată mai mult admirată în toată expoziția ca secția diamantelor din Anvers. Începînd de la diamantul brut, amestecat cu pământ, importat în această stare din Cap, sau din Brasilia sau India, pînă la cel mai strălucit și mai scump brilliant, toate formele prelucrate, posibile, erau espuse, unele tăiate de mai înainte, altele chiar în expoziție, într-un atelier, ce făcea parte din această secție. Intre toate strălucea un brilliant în valoare de 1000.000 fr. Taietorul d. „Latime” trimisese numele său scris cu litere de diamant ca de 3 centimetri de lungi, strălucitoare, aranjate artistic pe o elegantă perniță din cea mai fină mătase.

Trecînd la industriile de consumație, încep cu industria zahărului, care formează una dintre industriile mari belgiene. Distingem 2 ramuri principale : 1. rafinarea zahărului de trisic, localizată în provincia Anvers, și fabricarea zahărului de trestie centralizată în Hainaut, Brabant și Heshaye. Rafinaria întrebuințează în cele 50 de uzine zahăr brut de trestie importat din Cuba, Brasilia și coloniile olandeze, franceze și engleze. Calitățile curate din acest zahăr servesc la prepararea candelului. Pentru vamă la importare clasificarea a zahărului brut se face încă și azi după tipul vechii Burse din Paris, împărțind marfa conform curățenii și colorii în 20 de probe, în care numărul 20 este cea mai bună calitate, pe când numărul 1 cea mai inferioară. Numerele superioare acestora sunt tacșate și mai greu.

Zahărul indigen procură un prețios isvor de bogăție cultivatorilor de sfeclă El a dat loc la lungi discuții bugetare cât timp legislațiunea îl punea în considerații mai favorabile de cât zahărul de trestie. Mai tîrziu Belgia intră într-o convenție internațională încheiată cu Anglia, Franța și Olanda. Actual din cauza drepturilor vamale ridicate în Franța, imitate și în Germania, acest product și a luat la esport direcția spre Anglia, care mijlocese transportarea lui mai departe ca pentru multe alte mărfuri belgiene. Numărul fabricilor de zahăr de sfeclă e de trei ori mai mare

ca al rafineriilor, ocupând brațele la 35.000 lucrători.

Anbele ramuri esportază pentru 60 până la 70.000.000 fr. pe fie care an; tranșacțiunile la care dă loc negoțul zahărului la Anvers sunt de mare importanță și va înțelege ori cine că la o expoziție lămească un astfel de produs trebuia să fie bine reprezentat. La aceiași grupă aparține ciocolata de Anvers, cu gust aromatic, frântură netedă și lipsită de noduri stricăcioase calității. Se fabrică și se consumă în expoziție chiar, în galeria mașinilor.

Consumația cerealelor fiind foarte mare într-o țară atât de populată, măcinatul a trebuit să meargă mână în mână cu aceasta. Prin Flandrii vezi, ca și prin Olanda, o sumă de mii de mori de vânt. Totuși cea mai însemnată cantitate de făină se pregătește în fabricile mecanice, care în Belgia tot-d-a-una au fost la nivelul științific al timpului. O moară gigantică, sistemul cel mai nou, lucra necontenit în galeria de mașini, fiind în același timp vizitată de jos până sus de către mulțime.

Pe lângă morărit în provincia Anvers, capitaluri considerabile sunt angajate la fabricile de orez. Acest produs se importă din Indiile orientale în stare brută, cu boabele acoperite de o peliță tare, murdară, de diferite culori, mai mult sau mai puțin deschise. Operațiile la care este supus constau în desfacerea grăunțelor de această coajă cu ajutorul cilindrelor metalice sau de piatră, apoi în curățirea lui de praful ce-l acoperă, punându-l în niște vase rotunde captușite înăuntru cu pei de oae, acoperite cu lână. Vasele se învârtesc repede, iar firele de lână curăță orezul, dându-i aspect frumos strălucitor. Produsele obținute se împart în orez Vorloop, cea mai bună calitate, orez Nr. 1, 2, 3, 4, și 5, din care cele două numere ultime compuse din grăunțe sfărâmate. Anversul alimentează cu orez chiar și țările Mediterane.

Orezul servește de o potrivă cu cerealele cultivate pe la noi la fabricarea scobelet. Făina lui conține 75—85 la sută de amidon, pe când orezul dă numai 50—60 la sută. Sistemul de fabricare, prin care se lăsa făina să dozească în apă, ca să se separe mai târziu amidonul din soluțiune, s'a înlocuit prin altul, în care făina, transformată în aluat, se pune într'un fel de site și se supune unui curent de apă, ce estrage amidonul, care se așază într'un strat compact de desupt, în alte vase. Inșă pentru orez, separarea glutenului de amidon fiind mai grea, fabricantul trebuie să se servească, în loc de apă curată, de o soluțiune de sodă. Amidonul cel mai ieftin, fabricat azi, este cel de porumb, dar cel mai alb provine din orez.

Băturile spirtoase se întrebunțează în ținuturile Marii Nordice cu mult mai mult de cât la noi și mai cu seamă prin porții. Numerele se distilării belgiene, răspândite în toate punctele principale ale țării, alimentează pe de o parte consumația interioară iar pe de alta esportază escedentele în Cuba, State-Unite, Turcia și Italia. Sortele de rachiu cunoscute sub numele „genievre”, espuse de fabricanții din Anvers sunt cele mai răspândite, având pentru interior 50° Gay-Lussac, iar pentru exportul spre Anglterra 57° tot G. L.

(Va urma) I. G. Munteanu

ECOURI STREINE

Calatorie cu Velociped

În Francfort a sosit acum un Francez, tiner, în vîrstă numai de 15 ani care călătorește pe velociped de la Paris la Berlin.

FOITA „ROMANIEI LIBERE”

— 1 Mai. —

37

ANDRÉ THEURIET

PACAT DE MOARTE

(Urmas)

Ei nici nu' auzură măcar răspunsul și goneau mereu sfînxul în întuneric. Abia îl zăreau și se năpusteau și mai furioși, imboldiți mult mai puțin de farmecul acestei vinători copilărești de cât de tainica fdo-rintă de a rămâne între patru ochi în fundul aleeilor întunecoase. Nu se mai gîndeau să urmărească sfînxul pe care nu 'l mai vedeau; o putere misterioasă îl împingea neîncetat în fundul masivelor închise cu viață sîlbatică; nu înțelega alergării făcea să le bată inima îndoit de tare, ci o emoțiune amestecată cu frică și cu plăcere care le apăsa pieptul și-l strîngea de gât.

Marta se opri cea d'întîi într'o alee de

Tinerul umblă 9 până la 10 ore pe zi și străbate în timpul acesta cu bicyclul său o distanță de 12 — 13 mile germane.

Tinerul Costică intră pentru prima oară în lume.

Muma sa l'a învățat să fugă de frasele banale pe care le zice un bărbat damei cu care dansează, cum bunioară: «Este prea cald; ce de lume! frumoase toalete, domnișoară!»

De aceea Costică se jură să găsească ceva original, și pe când joacă polca cu o domnișoară a cărui fizionomie respiră cea mai fragedă caudoare, o întreabă:

— Ai avut copii, domnișoară?

VARIETATI

În ziua de Sf. Gheorghe, 23 Aprilie trecut, pe la orele 3 după amiază, a căzut în comuna Florești, județul Prahova, grindină în mărimea bobului de mazăre, care a ținut o jumătate oră, și după aceea a urmat zăpadă până la orele 6 seară; iar noaptea, înghețând, a cauzat o desăvîrșită stricăciune arborilor roditori.

Femeea Maria Ioniță din comuna Lipia-Bojdan, plasa Snagov, județul Ilfov, care de mai bine de un an de zile era bolnavă, a eșit de ună-zi din casă și s'a dus la un puț, unde, după ce 'și a lăsat tistimelul afară, s'a aruncat în intru, înecându-se. Ieri i s'a scos cadavrul, dându-se cadavrul în cunoștința parchetului.

La marginea comunei Călugări, s'a găsit cadavrul unei femei, de fel din comuna Vlaici, județul Olt. Causa morții până acum nu se cunoaște.

Casul s'a comunicat parchetului spre a începe investigațiunile cuvenite.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

Constantinopol, 11 Mai. — Cale indirectă.

Telegrama eselenții Sale Saîd-Paşa către misiunile otomane la Paris, Londra, Viena, Berlin, Roma și Petersburg.

8 Mai 1886.

În prevederea plecării reprezentanților Puterilor la Atena, am autorizat pe Feridun-Bey să plece și el, lăsând gerarea afacerilor legațiunii, primulul secretar și făcînd următoarea declarațiune:

«Guvernul imperial otoman, considerînd «hotărîrea ce au luat-o reprezentanții Puterilor de a lipsi din Atena, se alipește la «coroțirea drepturilor Imperiului; considerînd asemenea că nu trebuie să se depărteze de înțelegera stabilită pentru menținerea păcii, mi-a dat ordinul de a părăsi «Atena.»

Conformându-se acestor instrucțiuni ministrul nostru s'a imbarcat pe bordul avionului Hania, pus la dispozițiunea sa.

Bine-voiți a face cunoscut cele ce preced E. S. ministrului afacerilor streine.

Constantinopol, 11 Mai. — Cale indirectă.

Telegrama eselenții Sale Saîd-Paşa către misiunile otomane la Paris, Londra, Viena, Berlin, Roma și Petersburg.

9 Mai 1886.

Activitatea din ce în ce mai mare ce desfășură Grecia în trimiterea trupelor către granițele noastre e de notorietate publică.

O măsură de ultiminteri mai gravă se adaugă la această creștere de eforturi și de provocațiuni în privința noastră. Am aflat de curînd din sorginte autorizată, că o parte a trupelor grecești este transformată în bande

destinate a face irupțiuni în grupuri izolate pe teritoriul nostru cu scopul vedit de a comite jafuri de tot fel și de a deschide astfel un câmp vast de ofiacte.

Niște manopere și intrări de această natură a căror consecință asastroasă n'are trebuință de probe, nu vor scăpa atențiunii serioase a Puterilor.

Noi suntem de sigur în stare de a întâmpina ori-ce eventualitate, dar vom a face să reiasă în ochii tuturor că o astfel de stare de lucruri, care îndorința noastră sinceră pentru menținerea păcii a căutat să o prevenim, nu este creată de noi, să ia o accentuare din ce în ce mai pronunțată de ostilitate contra Imperiului și că nu tinde la alt-ceva de cât a prejudicia drepturile noastre și a compromite interesul general.

Veți avea grija de a semala aceste fapte și considerațiunile guvernului pe lângă care sunteți acreditați, ca să nu existe nici o echivocitate în aprecierile actelor celor două State vecine și veți bine-voi a remite o copie a prezentei depeși E. S. ministrului afacerilor streine.

Constantinopol, 11 Mai.

Cale indirectă. — Poarta chemînd din propria sa inițiativă și fără a consulta pe consilierii săi obișnuiți, pe Feridun Bey, ministrul său la Atena, oarecari Puteri l-au făcut niște observațiuni asupra gravității interpretărilor, ce ar putea provoca această rochemare. — În urma acestor observațiuni Poarta a emis circulara sa de la 8 Mai explicînd și ușurînd acest act.

Dealminteri marele Viir a chemat la 9 Mai pe d. Condurioti, ministrul Greciei, căruii îi renoi aceste explicațiuni în termenii cei mai amicalii.

Circulara de la 9 Mai, fără a zice ceva astfel, ar avea de scop să facă pe Puteri de a da în mod eventual mandat Turciei de a lucra pe uscat, împreună cu acțiunea maritimă a Puterilor.

Constantinopol, 11 Mai.

Cale indirectă. — În urma demersurilor repetate ale d-lui de Montholon, însărcinatul de afaceri al Turciei la Constantinopol, guvernul bulgar a luat măsuri pentru suprimarea formalității teskerului său certificativ, pentru mărfurile intrate în Rumelia prin granița terestră.

Nici o altă putere nu participase la aceste demersuri.

Atena, 12 Mai.

Ministerul s'a format în mod definitiv sub președinția d-lui Balbis. D. Lurioti ia portofoliul afacerilor streine.

Noul Cabinet n'are nici o culoare politică accentuată. Ajungerea sa la putere vrea să zică numai «desarmare.»

(Havas).

MAINOU

D. Petre Carp a sosit în București.

Măine se va ține la Universitate concurs pentru două stipendii în străinătate din fondul Iosif Niculescu: unul pentru studiul fizice și altul pentru studiul himiei.

Comisiunea se compune din dd. Bernath, Saligny, Istrati, Racovicianu și Șonțu, sub președinția d-lui Gr. Ștefănescu.

Se afirmă că negocierile pentru

carpeni întunecoasă. Abia sufla. — Copii suntem?... Sfînxul este de parte!... Să ne întoarcem acasă! zise ea. — Așteaptă un minut, d'atata fugă nu mai poți sufla.

— Sunt... sunt o neună, zise Marta puindu-și mîna pe piept și oftînd. Nu-și isprăvise vorba și Paul o și luase în brațe.

— Reazimă-te! îi zise el cu o voce rugătoare... Dacă ai ști ce fericit sunt că te simț lângă mine!.. Cât te iubesc!

Marta îi luase mîna și încerca ușor să se desfacă.

— Taci! nu vrea să te auz!.. Nu poți zise.

Paul însă o strîngea și mai tare pe piept și-i săruta buzele.

— Nu, nu, nu așa!.. Amicul meu, te rog — Spune-mi numai că mă iubești puțin!

— Ei bine! da, te iubesc... prea mult chiar, din nenorocirea mea!

Odată se îndreptă și zise încetșor: — Să plecăm, auz gîmot.

Intr'adevăr, la o distanță mică, foile se scuturău ca și cum ar fi fost mișcate de o haină.

Paul lăsă pe Marta și se opriră o clipă ca să asculte. — Nu se mai auzea nimic. Atunci Marta apucă în partea mai luminată a grădinii, și el o urmă cu părere de rău,

convențiunea comercială cu Austro-Ungaria se găsece într'o fază aproape de părăsire.

Deputații și senatorii au ținut aseară o consfătuire în sala Senatului.

Ziua de 1 Mai e frumoasă și voioasă. Grădinile din zori sunt înțesate de lume. Muzica cîntă de la 8 ore în Cismegiu.

Un conflict foarte acut există între profesorii seminarului din Huși și Episcopul respectiv. Acesta ar fi dat ordine severe, ca seminarisții să nu fie primiți a cînta pe la nici o biserică din oraș.

În ziua de 8 Mai (st. n.) a nins în Italia, pe înălțimile din a apropiere de Cosenza.

De acum încolo în Franța ori-ce telegramă adresată ziarelor va fi plătită cu o reducere de 50 la sută.

Guvernul Indiilor a adjudecat, cu data de 14 Aprilie, căpitanului Paton, agentul unui grup de finanțari englezi, exploatarea tutului minelor de rubine și pietre prețioase din Birmania de Sus.

Se știe că în ziua de Paști a murit în biserica armeană din Roman preotul Sarchis Bogos, tocmăi în timpul serviciului divin.

Epitropia acelei biserici, crezînd că această întâmplare a necinstit locașul lui Dumnezeu, a întreat pe episcopul eporhiot dacă nu cum-va trebuie să fie sfințită din nou biserica.

P. S. S. episcopul Melchisedec ar fi răspuns, după afirmarea Curierului Balasan, astfel: „Cum? pentru că un preot, care a servit altarului peste 40 de ani, a murit lângă altar de o moarte naturală (fiind în vîrstă de 84 ani), să se sfințească pentru aceasta din nou biserica? Nu! Aceasta e o recompensă providențială celor drepti și îl rog pe bunul D-zeu să mă învrednicească cu cinstea de a muri și eu dinaintea sf. altar, servind Lui.”

SPECTACOLE

TEATRU NAȚIONAL.—Joi, 1 Mai, Fata Aerului. — Beneficiul.

Sămbătă, 3 Mai, Moartea civilă. — Beneficiul d-nei Maria Vasilescu.

Duminică, 4 Mai, Să ne despărțim (Divorçons) — Beneficiul d-nei Amelia Notara.

Marți, 6 Mai, Răsvan și Vidra. — Beneficiul d-lui I. Panu.

Joi, 8 Mai, Richard III. — Beneficiul d-lor Petrescu și Alexandrescu.

Duminică, 11 Mai, Machbet. — Beneficiul d-nei Alexandrescu.

SALA BOSEL. (Trupă germană). — Joi 1 Mai Baronul Tiganilor.

SALA ATENEULUI.—Duminică, 4 Mai, Concert. — în Beneficiul d-lui A. Flechtmacher.

Societatea română de arme gimnastică și dare de seamă

Domnii membri cu onoare sunt invitați a se întruni în adunare generală ordinară

XVI.

Paul Lobigeois venise și el curînd să-și ia noapte bună de la manufacturier, dar și dacă simțea oare-care jenă în seara aceea ca să rămîie în fața d-lui Dégliise, era însă și mai puțin dispus să se închiză în casă la sine. În loc să se întoarcă la Fains, apucă pe șoseaua Canalului și-și preumblă frigurile pe marginea api. Umbla încet prin iarba udă și se uita din când în când spre parc și spre clădirile fabricii care se vedeau întunecate. Un magnet îl atrăgea iar spre casa adorabilei femei care fugise din brațele sale murmurîndu-i prima-i mărturisire de amor... Se simțea plin de un a-dine sentiment de dragoste pentru Marta, pentru La Lineuse, pentru lumea întreagă.

El se mulțumea că noaptea era caldă și tăcută; mirosul de fin tăiat îl mulțumea asemenea; ar fi strâns bucuros în brațe pe fie-care copac...

Lăsase șoseaua și s'apropia de marginea parcului.

Se gîndea că abia o sută de metri îl despărțeau de iubita lui...

Iar fi fost d'ajuns să se strecoare printr'o deschizătură și să meargă cinci minute pentru ca să poată să se uite de departe la ferestrele Marti...

Cînd se gîndea la ea i se strîngea ini-

Duminică la 4 Mai ora 2, p. m. în localul societății, Strada Măgureanu lângă cheul Dimboviței. La ordinea zilei va fi:

I. Citirea raportului comisiunii însărcinată de adunare cu verificarea conturilor pe anul 1885;

II. Darea de seamă a d-lui casier pe patru luni ale anului 1886, precum și alte chestiuni.

Comitetul.

D^r. N. MANOLESCU

are onoarea de a anunța On. publicului întoarcerea lui în țară.

Consultațiunii în fie-care zi de la 4—6 p. m. pentru boalele de ochi și urechi. Strada Scaunele Nr. 20.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturilor altor vinuri. — 15 fr. vadra și

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1881. — 15 fr. vadra la

PAUN POPESCU & Comp.

18, Strada Lipscani, 18.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & C^{omp}.

No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 30/12 Mai 1886, ora 10.

	Cump.	Vînd.
5% Imprumul Comunal	75	75 1/2
5% Scrisuri Funciare urbane.	82 1/4	82 1/2
5% „ „ Rurale.	87	87 1/2
5% Rentă Română perpetuă.	90 1/2	91
5% „ „ amortisabilă.	91 1/4	91 3/4
6% Scrisuri Funciare Urbane.	92 1/4	92 3/4
6% Oblig. de Stat (conv. Rurale).	89 1/4	89 3/4
6% „ „ Căile ferate Rom.	105	105 1/2
7% Scrisuri Funciare Urbane	99 1/2	100
7% „ „ Rurale.	103 1/4	103 1/2
7% Imprum. Comunal 1884 not.	—	—
8% Imprumul Oppenheim	205	215
Oblig. Case. Pensiun. (Nom. 300)	32	33
Impr. cu prime orașul Bucurest.	—	—
Acțiunii Credit Mobiliar	—	—
„ Construcțiunii.	190	195
„ Naționale.	—	—
„ Dacia-România.	290	295
„ Banca Națională.	1020	1030
Fioriini Valuta Austriacă.	201	202
Mărci Germane.	123 1/2	124 1/2
Bilete Franceze.	100	100 1/2
„ Englese.	24 1/2	52
Ruble Rușesti.	245	250
Aur contra Argint și Bilete.	14 3/4	15

NB. Cursul de mai sus este în monedă de aur socotit după cursul fiscalul. Adresa pentru telegrame: STERIU.

INSTITUTUL METEOROLOGIC DIN BUCURESCI

Buletin atmosferic pe ziua 30/12 de Aprilie 1886.

STATIUNI	Observ. de ieri dimineață 8 ore			
	Barometru	Temperatura	Starea	
	Obsr.	Variat.	Obsr.	Variat.
București	763.1	16.4	23	9 f. senin
T-Severin	758.3	14.8	21	11 p. noros
Balota	—	—	—	—
Craiova	759.9	13.4	17	8 senin
Slatina	758.5	12.6	17	6 f. senin
Giurgiu	759.4	13.8	13	5 „
Constanța	758.5	14.4	18	8 senin
Sulina	758.0	15.7	19	10 p. senin
Galați	758.5	14.4	19	9 noros
Brăila	758.0	14.0	18	5 p. noros
Roman	741.2	13.0	19	9 f. senin
Iasi	758.3	12.0	17	4 senin

Observațiuni: Starea mării la Constanța și Sulina lină. Orașul la Iași cu ploae repede, la Severin cu puțină ploae

La Bucurest barometru se urcă.

Direct. Obs. St. Hepites.

NOTA.—Indicările barometrelui sunt reduse la zero gradeși la nivelul mării. Temperatura este de în grade centigrade. Variațiunea barometrică dr temperatura se socotese pe intervalul la 4 ore și 8 ore dimineața.

ma de plăcere...

N'avea cum să fie vîzut de cine-va; în ceasul acesta toată lumea dormea la La Lineuse și vizita lui nopturnă ar rămîne neștiută.

Gîndindu-se astfel trecuse peste gard și mergea d'alungu carpenișului.

Arborii se răreau cu încetul. Ajunse curînd în grădină; numai parterele îl despărțeau acum de fațada care vedea în parc. Toate ferestrele erau închise, peste tot era întuneric; numai o ușe cu geamuri de la catul întii era deschisă. Paul tresări, căci cunoscu că ușa aceasta era tocmăi aceea de la camera doamnei Dégliise.

(Va urma).